

DECIZIA nr. 107 din 31 martie 2025

referitoare la [art. 7 alin. \(1\) lit. h\) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare

EMITENT • **ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 366 din 25 aprilie 2025**

Data intrării în vigoare 25-04-2025

Dosar nr. 2.416/1/2024

Mariana Constantinescu	- vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție	- președintele completului
Adina Georgeta Ponea	- pentru președintele Secției I civile	
Adina Oana Surdu	- președintele Secției a II-a civile	
Elena Diana Tămagă	- președintele Secției de contencios administrativ și fiscal	
Simona Lala Cristescu	- judecător la Secția I civilă	
Lavinia Dascălu	- judecător la Secția I civilă	
Mihaela Glodeanu	- judecător la Secția I civilă	
Ileana Ruxandra Tircă	- judecător la Secția I civilă	
Mihai Andrei Negoescu-Gândac	- judecător la Secția I civilă	
Iulia Manuela Cîrnu	- judecător la Secția a II-a civilă	
Ruxandra Monica Duță	- judecător la Secția a II-a civilă	
Virginia Florentina Duminecă	- judecător la Secția a II-a civilă	
Ianina Blandiana Grădinaru	- judecător la Secția a II-a civilă	
Marcela Marta Iacob	- judecător la Secția a II-a civilă	
Gabriela Elena Bogasiu	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	
Carmen Maria Ilie	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	
Adriana Florina Secrețeanu	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	
Veronica Dumitrache	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	
Ramona Maria Gliga	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal	

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 2.416/1/2024, a fost constituit conform dispozițiilor [art. 520 alin. \(8\) din Codul de procedură civilă](#) și ale [art. 35 alin. \(1\) din Regulamentul](#) privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin [Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023](#), cu modificările și completările ulterioare ([Regulamentul](#)).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stamatescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile [art. 36 din Regulament](#).

4. Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București - Secția a VIII-a de conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 12.100/3/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor [art. 520 alin. \(10\) din Codul de procedură civilă](#); părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Tribunalul București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin încheierea din 16 octombrie 2024, în Dosarul nr. 12.100/3/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor

art. 2 alin. (1) din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale ([Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#)), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Sporul pentru condiții deosebite de muncă, prevăzut de dispozițiile [art. 7 alin. \(1\) lit. h\) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare ([Legea-cadru nr. 153/2017](#)), de care beneficiază reclamanții - personal de specialitate medico-sanitar din cabinetele medicale organizate în grădinițe, școli, unități de învățământ -, se include în baza de calcul al indemnizației aferente concediului de odihnă, conform dispozițiilor [art. 23 alin. \(3\) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2008](#) privind nivelul salariilor de bază și al altor drepturi ale personalului bugetar salarizat potrivit [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000](#) privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit [anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998](#) privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, precum și unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale personalului contractual salarizat prin legi speciale, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 177/2008](#), cu modificările și completările ulterioare ([Ordonanța Guvernului nr. 10/2008](#)), și poate determina recalcularea acestei indemnizații din partea angajatorului?

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 29 octombrie 2024, cu nr. 2.416 /1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la data de 31 martie 2025.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

10. [Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare

[Anexa nr. II](#) - Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială“

[Capitolul II](#) - Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale

Articolul 7

(1) *În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri: (...)*

h) *pentru activități care se desfășoară în condiții deosebite, cum ar fi stres sau risc, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective. (...)*

11. [Ordonanța Guvernului nr. 10/2008](#) privind nivelul salariilor de bază și al altor drepturi ale personalului bugetar salarizat potrivit [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000](#) privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit [anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998](#) privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, precum și unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale personalului contractual salarizat prin legi speciale, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 177/2008](#), cu modificările și completările ulterioare

Articolul 23

(...) **(3)** *La determinarea indemnizației de concediu de odihnă se vor lua în calcul, pe lângă salariul de bază, și sporurile de care beneficiază, potrivit legii. (...)*

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

12. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalul București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, cu nr. 12.100/3/2024, reclamantul Sindicatul Liber din Medicina Școlară, în numele și pentru membrii săi, a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul municipiul Rădăuți, recalcularea indemnizației de concediu de odihnă începând cu data de 14 aprilie 2021 și pentru viitor, cu luarea în calcul a sporului pentru condiții deosebite, precum și plata diferențelor astfel rezultate, actualizate.

13. În motivarea cererii, s-a arătat că persoanele reprezentate de Sindicatul Liber din Medicina Școlară fac parte din categoria personalului medical cu locul de muncă în rețeaua de medicină școlară și solicită ca sporul de care beneficiază, conform dispozițiilor [art. 7 alin. \(1\) lit. h\) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017](#), să fie avut în vedere la calculul indemnizației de concediu.

14. Pârâțul municipiul Rădăuți a solicitat respingerea acțiunii, precizând că sporul în discuție se acordă pentru activitatea desfășurată în cadrul programului de lucru, conform contractului individual de muncă, neavând caracter permanent, așa cum prevăd dispozițiile [art. 150 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată](#), cu modificările și completările ulterioare ([Codul muncii](#)).

15. În ședința publică din 14 octombrie 2024, instanța de trimitere a pus în discuția părților aplicabilitatea dispozițiilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#).

16. Prin încheierea pronunțată la 16 octombrie 2024, s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problema de drept enunțată, precum și suspendarea cauzei.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

17. Instanța de trimitere a constatat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de [art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), reținând că problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar asupra aspectelor ce fac obiectul sesizării instanța supremă nu a statuat, astfel cum rezultă din jurisprudența sa.

18. În speță, persoanele reprezentate de sindicat intră în categoria personalului plătit din fonduri publice, fiind salariați, potrivit dispozițiilor [Legii-cadru nr. 153/2017](#), de la bugetul de stat.

19. De asemenea, s-a arătat că, spre deosebire de [art. 519 alin. \(1\) din Codul de procedură civilă](#), prevederile [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) nu mai stabilesc și condiția noutății, iar caracterul imperativ al normelor în discuție exclude orice eventuale aprecieri ale instanței de trimitere cu privire la dificultatea chestiunii de drept, astfel că nu se impune analiza îndeplinirii condițiilor referitoare la aceste aspecte.

20. Dezlegarea acestei chestiuni de drept este importantă deoarece de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei și prin această modalitate se asigură unificarea practicii judiciare, deziderat stabilit în preambulul [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#).

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

21. Părțile nu au exprimat puncte de vedere asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea unor chestiuni de drept

22. Completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în Dosarul nr. 12.100/3/2024 a apreciat că se impun a fi avute în vedere cele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin [Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 20 ianuarie 2022 ([Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021](#)), prin care s-a decis - cu privire la drepturile cuvenite unei alte categorii profesionale - că anumite sporuri, ca de exemplu cele pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, având caracter permanent și scopul de a compensa inconvenientele legate în mod intrinsec de executarea sarcinilor de serviciu pentru personalul care beneficiază de aceste sporuri în perioadele de activitate, regăsindu-se, ca atare, în remunerația globală a acestora, ar trebui să facă parte și din indemnizația ce li se cuvine pe durata concediului de odihnă.

23. În jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, avută în vedere de Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a statuat că, pe durata concediului anual, în sensul Directivei 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind unele aspecte ale organizării timpului de lucru (Directiva 2003/88/CE), remunerația trebuie menținută. Altfel spus, lucrătorul trebuie să primească remunerația obișnuită și pentru această perioadă de repaus, întrucât obiectivul cerinței de a plăti acest concediu este acela de a pune lucrătorul în timpul concediului de odihnă într-o situație care este, în ceea ce privește salariul, comparabilă cu perioadele de muncă. Atunci când remunerația primită de un lucrător este compusă din mai multe elemente, stabilirea remunerației obișnuite și, prin urmare, a sumei la care lucrătorul respectiv are dreptul pe durata concediului anual impune o analiză specifică. Recunoscând că structura remunerației specifice a unui lucrător intră în sfera de aplicare a dispozițiilor și a practicilor reglementate de dreptul statelor membre, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a arătat că aceasta nu poate avea un impact asupra dreptului lucrătorului de a se bucura, în perioada de repaus și de relaxare, de condiții economice comparabile cu cele privind perioada în care își exercită activitatea. (Hotărârea din 15 septembrie 2011, C-155/10, Williams și alții, paragrafele 19-28).

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

24. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat două hotărâri judecătorești relevante și un număr redus de opinii teoretice în materia ce formează obiectul sesizării, din care a rezultat existența unei orientări unanime a practicii judiciare.

25. Astfel, Curțile de Apel București, Iași și Ploiești au apreciat că, în acord cu statuările Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii din [Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021](#) și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, sporul pentru condiții deosebite de muncă, prevăzut de [art. 7 alin. \(1\) lit. h\) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017](#), se include în baza de calcul pentru indemnizația aferentă concediului de odihnă, conform [art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2008](#), și poate determina recalcularea acestei indemnizații de către angajator.

26. S-au depus Sentința civilă nr. 4.833 din 8 iulie 2022, pronunțată de Tribunalul București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, definitivă prin respingerea apelului, și Sentința civilă nr. 1.095 din 24 mai 2023, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița - Secția I civilă, definitivă prin neapelare.

27. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară relevantă și nici nu au comunicat opinii teoretice în problema de drept supusă dezlegării.

28. Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare - Serviciul judiciar civil, nu se verifică în prezent practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizărilor.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

29. Prin [Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 20 ianuarie 2022, admitându-se recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a stabilit că:

În interpretarea și aplicarea unitară a art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare, și a art. 150 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea drepturilor bănești cuvenite polițiștilor de penitenciare pentru perioada concediului de odihnă trebuie avute în vedere sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

30. Prin [Decizia nr. 63 din 28 februarie 2023](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 18 iulie 2023, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 7 alin. \(1\) și \(3\) din capitolul II al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017](#).

X. Raportul asupra chestiunii de drept

31. Judecătorii-raportori au constatat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării, prevăzute de [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), în sensul că lipsește cerința existenței unei chestiuni de drept veritabile, care să necesite a fi dezlegată pe calea mecanismului hotărârii prealabile.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

32. Temeiul sesizării îl constituie prevederile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile [art. 519-521 din Codul de procedură civilă](#).

33. Potrivit [art. 1 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), „prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar potrivit [alin. \(3\)](#) al aceluiași articol, „(...) prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la [alin. \(1\) și \(2\)](#), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

34. Conform [art. 2 alin. \(1\)](#) din același act normativ, „dacă, în cursul judecății proceselor prevăzute la [art. 1](#), completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

35. Din analiza dispozițiilor legale mai sus evocate rezultă că, în procesele de tipul celor enumerate la [art. 1 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), declanșarea procedurii hotărârii prealabile este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

- a)** existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare al [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#);
- b)** completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- c)** existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- d)** chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

36. Verificându-se întrunirea acestor cerințe legale în raport cu elementele sesizării, rezultă că ele se regăsesc doar parțial.

37. Astfel, cauza se află în curs de soluționare pe rolul Tribunalului București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, care judecă în primă instanță, conform [art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă](#) coroborat cu [art. 269 alin. \(1\) din Codul muncii](#); obiectul dosarului este circumscris domeniului de aplicare al [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), ținând seama că persoanele în numele cărora a fost formulată acțiunea fac parte din categoria personalului medical din rețeaua de medicină școlară, acestea solicitând, pe calea acțiunii, ca sporul reglementat de [art. 7 alin. \(1\) lit. h\) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017](#) să fie luat în considerare la calculul indemnizației de concediu de odihnă.

38. Este îndeplinită și condiția negativă ca respectiva chestiune de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

39. În schimb, nu este îndeplinită condiția existenței unei chestiuni de drept veritabile, care să necesite a fi dezlegată pe calea mecanismului reglementat de [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), completată cu dispozițiile [art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă](#).

40. Astfel cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte un grad de dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării (Deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [nr. 53 din 21 octombrie 2024](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.191 din 29 noiembrie 2024; [nr. 61 din 28 octombrie 2024](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.274 din 18 decembrie 2024; [nr. 62 din 28 octombrie 2024](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.277 din 18 decembrie 2024; [nr. 76 din 18 noiembrie 2024](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 13 ianuarie 2025; [nr. 80 din 18 noiembrie 2024](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 14 ianuarie 2025; [nr. 81 din 18 noiembrie 2024](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.250 din 12 decembrie 2024 etc.).

41. Jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și după intrarea în vigoare a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), dat fiind că în preambulul acestei ordonanțe de urgență s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”. Pe de altă parte, în măsura în care prin [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) nu s-a derogat de la dispozițiile [art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă](#), acestea rămân aplicabile, ca drept comun în materia sesizării pentru dezlegarea în prealabil a unei chestiuni de drept (deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [nr. 61 din 28 octombrie 2024](#), anterior amintită; [nr. 71 din 11 noiembrie 2024](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.330 din 31 decembrie 2024; [nr. 89 din 25 noiembrie 2024](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.291 din 20 decembrie 2024; [nr. 96 din 25 noiembrie 2024](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 16 ianuarie 2025 etc.).

42. Prin sesizarea supusă analizei, instanța de trimitere solicită să se stabilească, în esență, în ce măsură sporul pentru condiții deosebite, instituit prin [art. 7 alin. \(1\) lit. h\) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017](#), trebuie să fie luat în considerare la calculul indemnizației aferente concediului de odihnă.

43. Din această perspectivă, se cuvine a se evidenția că, referitor la un spor similar, și anume sporul pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, reglementat în favoarea unei alte categorii de personal plătit din fonduri publice (polițiști de penitenciare), a fost pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii [Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021](#), prin care s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea unitară a [art. 38 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006](#) privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 462/2006](#), cu modificările ulterioare, și a [art. 150 alin. \(1\) și \(2\) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată](#), cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea drepturilor bănești cuvenite polițiștilor de penitenciare pentru perioada concediului de odihnă trebuie avute în vedere sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective.”

44. În cuprinsul acestei decizii se regăsesc următoarele considerente: „97. Fiind stabilite și acordate în considerarea condițiilor specifice ale locurilor de muncă și atribuțiilor corespunzătoare statutului profesional, sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase constituie elemente ale salarizării polițiștilor de penitenciare care se mențin atât timp cât subzistă premisele ce au justificat acordarea lor, până la modificarea condițiilor locurilor de muncă sau a raporturilor de serviciu ale personalului care beneficiază de aceste drepturi salariale. 98. Astfel, este evident caracterul permanent al sporurilor în discuție, iar împrejurarea că aceste sporuri se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat în condiții de muncă grele, vătămătoare și periculoase constituie doar o modalitate de cuantificare a lor în perioadele de activitate a personalului, fără a avea vreo influență asupra

calificării acestora ca sporuri cu caracter permanent. (...) 100. Pentru dezlegarea problemei de drept ce face obiectul prezentei sesizări trebuie a se face distincția dintre sporurile cu caracter variabil și cele cu caracter temporar. 101. Caracterul variabil al sporului privește cuantificarea, stabilirea valorii sale nominale prin aplicarea reperelor de cuantificare (în cauzele analizate, timpul efectiv lucrat), opuse sporurilor cu caracter variabil fiind sporurile fixe, iar nu sporurile cu caracter permanent. Altfel spus, caracterul variabil/fix al sporului vizează cuantificarea acestuia, în timp ce caracterul permanent/temporar vizează condițiile de acordare a sporului, acestea fiind două aspecte distincte. 102. Din perspectiva aplicării dispozițiilor [art. 150 alin. \(1\) și \(2\) din Codul muncii](#) și ale [art. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006](#), pentru includerea în algoritmul de calcul al indemnizației de concediu, caracterul variabil al sporurilor respective nu prezintă relevanță. 103. Astfel, chiar dacă au un caracter variabil, în măsura în care sunt permanente, sporurile pentru condiții de muncă se includ în indemnizația de concediu, atunci când «au fost avute», în sensul că au intrat în compunerea salariilor plătite polițiștilor de penitenciare anterior efectuării concediului de odihnă, iar quantumul indemnizației de concediu urmează a fi stabilit prin aplicarea algoritmului prevăzut de [art. 150 alin. \(2\) din Codul muncii](#), fiind indiferentă, din această perspectivă, împrejurarea că ele se acordă proporțional cu timpul lucrat, de vreme ce acest aspect ține de caracterul variabil al sporurilor în discuție și nu vizează caracterul lor permanent. (...) 106. Așa fiind, întrucât concediul de odihnă este intrinsec legat de activitatea desfășurată de salariat anterior efectuării acestuia, fiind destinat să asigure refacerea capacității de muncă afectate - între altele - de condițiile de muncă, este firesc ca și drepturile bănești aferente concediului de odihnă să fie stabilite în raport cu salariul lunar corespunzător perioadei de activitate, deci cu luarea în considerare a sporurilor pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase.“

45. Este de remarcat că, între sporul pentru condiții deosebite, reglementat de [art. 7 alin. \(1\) lit. h\) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017](#) și sporul pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, reglementat prin Ordinul ministrului justiției nr. 399/C/2007, avut în vedere la pronunțarea [Deciziei nr. 23 din 15 noiembrie 2021](#) de către Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, există similitudini care conduc la concluzia unei identități de regim juridic din perspectiva analizată.

46. Astfel, ambele sunt sporuri pentru condiții de muncă, ce se acordă proporțional cu timpul pe care personalul respectiv la lucrat în astfel de condiții, după cum rezultă din pct. 15, secțiunea 5.1 din anexa nr. 5 la Ordinul ministrului justiției nr. 399/C/2007, respectiv din [art. 7 alin. \(1\) lit. h\) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017](#)). Deopotrivă, în privința ambelor categorii de personal există reglementare expresă în sensul că la determinarea indemnizației aferente concediului de odihnă se vor lua în calcul, pe lângă salariul de bază, și sporurile de care beneficiază, conform legii [[art. 38 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006](#) privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 462/2006](#), cu modificările ulterioare, respectiv [art. 23 alin. \(3\) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2008](#)].

47. Așadar, prin [Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021](#) au fost interpretate prevederi legale referitoare la un spor similar, regăsindu-se în cuprinsul considerentelor instrumente utile, pe care instanțele învestite cu litigii asemănătoare le pot aplica în soluționarea cauzelor. S-a stabilit, prin această decizie, criteriul aplicabil pentru identificarea sporurilor care trebuie să se regăsească în indemnizația de concediu, și anume caracterul lor permanent; a fost determinat conținutul noțiunilor de spor variabil și spor permanent și a fost subliniată lipsa de relevanță a modului de cuantificare a sporurilor din perspectiva includerii lor în indemnizația de concediu; au fost identificate, totodată, componentele care trebuie să se regăsească în quantumul indemnizației de concediu.

48. Toate aceste criterii oferite prin intermediul [Deciziei nr. 23 din 15 noiembrie 2021](#) se află la dispoziția instanțelor în vederea stabilirii, în concret, dacă o anumită componentă salarială se impune a fi inclusă în indemnizația de concediu, contribuind la eliminarea oricărei dificultăți în procesul de interpretare și aplicare a legii.

49. Lipsa de dificultate este subliniată și de împrejurarea că, în cuprinsul încheierii de sesizare, instanța de trimitere și-a exprimat în mod neechivoc opinia cu privire la dezlegarea acestei chestiuni de drept, făcând referire expresă la [Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021](#). De altfel, instanța de trimitere nu a justificat condiția dificultății chestiunii de drept, omițând să expună posibilele interpretări diferite ce ar putea fi asociate textelor de lege a căror interpretare s-a solicitat.

50. Mai mult decât atât, instanța de trimitere a apreciat că nici nu se mai impune evaluarea cerinței dificultății chestiunii de drept, din moment ce sesizarea instanței supreme ar fi obligatorie. Or, [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) stabilește în sarcina titularului sesizării inclusiv obligația de „verificare“, în sensul de efectuare a unei analize prealabile a condițiilor de admisibilitate a sesizării, printre care figurează și cea a existenței unei chestiuni de drept veritabile, care prezintă un grad ridicat de dificultate.

51. Nu în ultimul rând, se cuvine a se evidenția că exemplele jurisprudențiale transmise și opiniile teoretice exprimate de instanțele consultate sunt unanime în sensul opiniei conform căreia un astfel de spor face parte din indemnizația de concediu, fiind indicată, și de această dată, [Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021](#).

52. În acest context, este necesar a se sublinia că rolul și funcția mecanismelor de unificare a practicii judiciare nu vor fi mai energic asigurate prin pronunțarea repetată în interpretarea și aplicarea unor texte de lege diferite, dar

care conțin, de fapt, una și aceeași problemă de drept, întrucât existența unei hotărâri prealabile sau a unei hotărâri în interesul legii trebuie văzută nu doar ca un argument de forță obligatorie, cu care sunt înzestrate dezlegările sale prin efectul [art. 517 alin. \(4\) din Codul de procedură civilă](#), respectiv [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#), ci și ca o sursă ori ca un instrument util instanțelor de judecată în procesul de aplicare a legii, prin soluțiile pe care le oferă atât unei probleme de drept punctuale, cât și altora identice ori similare, chiar încorporate în alte texte de lege decât cele care au constituit obiectul sesizării ([Decizia nr. 106 din 9 decembrie 2024](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 21 ianuarie 2025).

53. Așadar, fiind vorba, în esență, despre o problemă de drept similară, care a mai fost anterior rezolvată printr-o hotărâre a Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii al Înaltei Curți de Casație și Justiție, devine evident că sesizarea prezentă nu se referă la o chestiune de drept care să necesite cu pregnanță a fi lămurită și care să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării sale de principiu, pentru preîntâmpinarea apariției practicii neunitare.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 12.100/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Sporul pentru condiții deosebite de muncă, prevăzut de dispozițiile [art. 7 alin. \(1\) lit. h\) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, de care beneficiază reclamantul - personal de specialitate medico-sanitar din cabinetele medicale organizate în grădinițe, școli, unități de învățământ -, se include în baza de calcul al indemnizației aferente concediului de odihnă, conform [art. 23 alin. \(3\) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2008](#) privind nivelul salariilor de bază și al altor drepturi ale personalului bugetar salarizat potrivit [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000](#) privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sistemul bugetar și personalului salarizat potrivit [anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998](#) privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, precum și unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale personalului contractual salarizat prin legi speciale, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 177/2008](#), cu modificările și completările ulterioare, și poate determina recalcularea acestei indemnizații din partea angajatorului?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#).

Pronunțată în ședință publică astăzi, 31 martie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,

Adriana Elena Stamatescu
